

Sygn. akt II Cz 701/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia (...) S.A. z siedzibą w Ł.

na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 1080/12

postanawia:

- 1. zmienić punkt III i V zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzoną w punkcie III kwotę obniża do wysokości 864, 00 zł (osiemset sześćdziesiąt cztery złote 00/100),**
- 2. zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt II Cz 701/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 27 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanej (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz powódki E. B. kwotę 1.632,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz nie obciążył powódki kosztami postępowania od oddalonej części powództwa.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że oparł je na podstawie art. 100 k.p.c. i 102 k.p.c.

Zażalenie na powyższego postanowienia wniosła pozwana zarzucając naruszenie art. 100 k.p.c. i 102 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. poprzez nieuzasadnione zwolnienie powódki od obciążenia jej kosztami postępowania od oddalonej części powództwa, a w konsekwencji nierozdzielnie kosztów zastępstwa procesowego w stosunku do wyniku procesu, według którego powódka przegrała sprawę w 32 %.

W oparciu o ten zarzut pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez rozdzielenie kosztów zastępstwa procesowego stosownie do wyniku procesu oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów

postępowania wywołanych wniesieniem zażalenia, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości ustalonej według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Motywuując zaskarżone postanowienie, Sąd I instancji ograniczył się jedynie do wskazania podstawy prawnej swojego rozstrzygnięcia, bez podania przesłanek, które legły u jego podstaw. W szczególności Sąd Rejonowy nie wskazał, czy przesłanek zaskarżonego rozstrzygnięcia upatrywał w art. 100 zdanie 2 in fine k.p.c., tj. w uznaniu, że określenie należnej powódce sumy z tytułu stanowiących przedmiot rozstrzygnięcia roszczeń o odszkodowanie i zadośćuczynienie zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny Sądu, czy też w przesłance szczególnie uzasadnionych wypadków, o których mowa w art. 102 k.p.c. Powołanie w podstawie prawnej rozstrzygnięcia obu przepisów nakazuje jednak uznanie, że podstawą zaskarżonego rozstrzygnięcia Sądu I instancji było przyjęcie, że w sprawie zaszedł szczególnie uzasadniony wypadek, który winien skutkować nieobciążaniem powódki obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w zakresie, w którym powódka przegrała proces, tj. w 32 %.

Pod pojęcie „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy zakwalifikować okoliczności związane z przebiegiem procesu (np. wytoczenie powództwa w oparciu o utrwaloną interpretację przepisów, od której następnie odstąpiono, precedensowy charakter sprawy, nielojalne prowadzenie procesu przez stronę przeciwną, charakter żądania poddanego pod rozstrzygnięcie sądu), ale również pozostające poza jego obszarem (np. stan majątkowy stron, ich sytuacja życiowa).

Należy podkreślić, że zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony samoistnie od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (art. 108 ustawy o kosztach sądowych). Nadto zwolnienie od kosztów sądowych nie może automatycznie prowadzić do uznania, że zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”, o którym mowa w art. 102 k.p.c. (zob. m.in. post. SN z dn. 11.02.2010 r., I CZ 112/09, Lex nr 564736).

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że w niniejszym wypadku nie zachodzą szczególne, a więc wyjątkowe okoliczności, które zezwalałyby na zwolnienie powódki z obowiązku zwrotu pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w części, w której przegrała proces. W szczególności nie przemawia za takim uznaniem charakter sprawy, który w większości nosi majątkowy, a nadto odszkodowawczy charakter. Nadto w realiach niniejszej sprawy nie można także uznać, by tego rodzaju rozstrzygnięcie winno być podyktowane złą sytuacją materialną powódki. Zważyć bowiem należy, że brak zwolnienia powódki z tego obowiązku nie skutkuje nałożeniem na nią obowiązku uiszczenia na rzecz pozwanej jakiegokolwiek kwoty pieniężnej, lecz jedynie pomniejszeniem zakresu obowiązku pozwanej zwrotu powódce poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego, które powódka już wcześniej poniosła.

W konsekwencji - przy zastosowaniu art. 100 k.p.c. - należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 864,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ($2.400 \times 2 = 4.800,00$ zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego obu stron, z czego powódka winna ponieść 32 %, tj. 1.536 zł, przy czym poniosła 2.400 zł, a więc należy jej się zwrot $2.400 - 1.536$ zł = 864 zł).

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.